

Publicerad 2006-10-07 12:25 av Nioma Trey

Om kärleken till kärleken, lyckan och ljuset.

Men så finns du

Det finns mediciner som får hjärtat att slå snabbare.

Det finns knark,

och det finns elchocker, som bara väldigt välutbildade läkare får ge.

Och så finns du.

Man märker när du kommer

för då...

Vaknar en frihetskänsla, som liksom svävar iväg,

och fyller ut ett riktigt stort område.

Det kan uppfattas som lite oartigt,

att bara knuffa undan allt för att få plats för sin egen frihet.

Men lyckan har aldrig varit stillsam och väluppfostrad.

Jag satt på bussen första gången jag såg dig.

Du svävade förbi utanför fönstret,

Helt hastigt.

Det finns mediciner som får hjärtat att slå långsammare.

Det finns piller.

Det finns knark.

Och läkare, som är speciellt utbildade för att göra sånt.

Och så finns du.

För när euforin lagt sig lugnt och stilla, som en luddig dimma,

kring mig och hela bussen, infinner sig ljuset.

Ljuset, som gör att jag vill dansa på nedlagda industriområden,

eller plocka tussilago

längs en kaj med oljigt vatten.

Jag blundar bara och andas in genom näsan.

Det finns mediciner som får hjärtat att sluta slå.

Det finns knark.

Det finns välutbildade läkare, som måste ge upp.

Det finns välutbildade domare, som dömer hjärtan till evig stillhet.

Men du finns, och hjälper hjärtat att slå,
så länge det kan.

Det finns inte mediciner som får hjärtat att börja slå igen.
Inget knark.

Men så finns du...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nioma Trey med Poeter.se id #4474 innehar upphovsrätten